

KERKDIENSTEN

COMMUGNY – 11.00 uur Temple Saint-Christophe
Zondag 12 maart 2017 – Ds. Frans Bouwen In deze dienst zullen we samen het Avondmaal vieren Na de dienst zal de jaarlijkse gemeentevergadering plaatsvinden
<i>Voor de dienst in Commugny kunt u rond half elf van de trein in Coppet gehaald worden(contact M. Bruning, Scriba).</i>
De verdere diensten in 2017 zullen worden gehouden op: 14 april 19:00 uur (Goede Vrijdag), 16 april (Pasen), 14 mei, 4 juni (Pinksteren), 10 september, 15 oktober, 12 november, 25 december

De Zesde Brief van Frans aan de NPG rondom het Meer van Genève

Gemeente van Christus!

Weer midden in de periode dat ik in Nederland verblijf schrijf ik jullie mijn brief en sta naar belofte even stil bij een onderwerp dat jullie zelf te berde brachten: het onderwerp van 'zekerheid' en 'onzekerheid'. Zekerheid en onzekerheid spelen een grote rol in het leven van (te) vele mensen in onze tijd. Om met de wereld te beginnen: we zijn al geruime tijd bezig overal ter aarde met een 'verwereldlijking' oftewel 'globalisering' waarbij grenzen wegvallen of snel overschreden worden, velerlei invloeden en allerlei gevolgen toenemen met name op het gebied van technologie, communicatie en milieu, maar ook op het terrein van de geneeskunde en ik voeg er aan toe: ethiek. Dit zou ons meer zekerheid hebben moeten bieden, maar in wezen schept het meer onzekerheid. Mensen vragen zich af of zij alles wel kunnen volgen, of hun eigen generatie er nog toe doet, of andere volkeren als vreemdelingen niet een bedreiging vormen voor eigen decennia lang verworven eigenheden. De politiek wordt ervaren als verward, de media als te sensationeel, leiderschap ontbreekt, conflicthaarden blussen niet uit, populistisch nationalisme of ook ontkenning van dit alles nemen toe. Rechten van mensen worden met

voeten getreden, maar het raakt ons niet echt; we zijn er onzeker over geworden. En om naar ons eigen dagelijkse bestaan te kijken zien we vereenzaming, vertwijfeling, vervreemding en ook vermoeidheid toenemen naast de zekerheden waarmee we veelal zijn grootgebracht. De zekerheid omtrent hoe alles gaat wordt door onzekerheden overschaduwd. Ja, we begeven ons in een 'swingingpendulum' tussen zekerheid en onzekerheid binnen ons gehele bestaan. En ook in het geloof bevinden we ons in een 'swingingpendulum' van zekerheid en onzekerheid. Kan geloven nog, want we weten nu alles toch wel? Is het wel zo zeker dat er überhaupt een God bestaat? Is God niet een tijdje nodig geweest om open vragen binnen evolutionaire processen te kunnen beantwoorden, op te vullen, maar dat hoeft nu toch niet meer? Zeker was God zinvol, maar is nu eerder geworden tot bron en voorwerp van onzekerheid? Traditionele kerken lopen leeg, de islam rukt op, en slechts met heimwee kunnen we nog via bestaande religieuze liederen en woorden wat herinneringen oproepen aan een toch wel bijna voorbijgegangene tijd? Ja, lieve gemeente, dit is maar een kleine greep uit de vele ontmoetingen. Het mag echter als een bevrijding klinken dat bij vele van

deze vaak terechte vragen en opmerkingen het christelijk geloof een totaal andere wending blijft nemen. Daar gaat het niet om 'zekerheid' en 'onzekerheid' in de wereld en in ons bestaan, maar wordt een *anders-om* beweerd, heel uniek! De 'zekerheid' van de wereld en ons bestaan ligt in het geloof zelf verankerd op dusdanige wijze dat die wereld en ons bestaan gedragen wordt door de werking van de Geest van God. Dit houdt in dat totaal andere invloeden aan het werk zijn die de richting van onze wereld en ons dagelijkse bestaan mogen en kunnen bepalen, zoals invloeden van liefde, gerechtigheid, compassie en ontferming, bevrijding, kortom: van hoop. Hoop niet als illusie of utopie, niet als laatste antwoord van cynisme tegenover alles en allen, maar hoop op toekomst in licht en vrede, hoop die we alleen maar onder elkaar zichtbaar mogen maken, maar dan wel in God's naam. Een doorgaande bijzondere opgave en uitdaging. Het kan ware strijd opleveren zoals we dit in de komende Lijdenstijd weer aandacht zullen geven

in het leven van Christus Jezus. "Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen die men niet ziet", werd niet voor niets aan de Hebreëen geschreven. Deze zekerheid is er en doet ons onze onzekerheden in een ander daglicht plaatsen. Geloof in de werking van God's Geest bood en biedt aan om ons ook vandaag uit het spanningsveld van 'zekerheid' en 'onzekerheid' te halen; in geloof, met hoop en vol liefde mogen wij doorgaan ons leven te leven- hoe moeilijk en ondraaglijk dit soms kan zijn door alles wat we meegemaakt hebben of wat we meemaken. Dat dit geloof jullie mag 'voeden' om het met de woorden van Rick Nibbering uit het vorige nummer van 'Kontakt' te zeggen!

Tot spoedig! Frans

Deze brief schrijf ik jullie op 7 februari 2017 te Voorburg, de trouwdag in 1901 van Koningin Wilhelmina en Prins Hendrik, waarbij de Gouden Koets voor het eerst gebruikt werd.

Bijbelkringen

HET IS VOOR DE CONSISTENTIE VAN ONZE GESPREKKEN VAN HET ALLERGROOTSTE BELANG DAT ALLE KRINGLEDEN NAUWLETTEND OVEREENGEKOMEN DATA EN TIJDEN NOTEREN EN NAKOMEN!

Genève Kring op maandag **13 maart om 20.00** uur bij de Heer en Mevrouw SPIERINGS, Chemin des AVALONS 23, ANIERES. De vraagstelling is deze keer: 'wat zie je als de zin van het leven?' vanuit geloofs, agnostisch- en ethisch perspectief en vanuit de werkelijkheid van je dagelijkse bestaan. Rick Nibbering zal onze gast zijn.

'*Entre Nous*' Kring op **woensdag 15 maart om 10.30** uur bij mevrouw Monique MUTSAERTS, Route de la CEZILLE 8, GENOLIER. Het gespreksthema is 'Samenleven'.

Kooger Kring op **woensdag 15 maart om 14.30** uur bij de heer en mevrouw STEENBERGEN, Chemin des CHAMUSES 11, VESSY. We gaan door met het 'Onze Vader' en bespreken 'Geef ons heden ons dagelijkse brood'.

Mystiek Kring op **donderdag 16 maart om 10.00 uur** bij de heer en mevrouw VOGELZANG, Chemin de CHANTEMERLE 30, LULLY. We beginnen met het lezen van het nieuwste boek van Huub Oosterhuis (samengesteld door Kees Kok) getiteld 'Alles voor Allen', en daarvan de Proloog.

Palmpasen

Het is Palmpasen en ik zie de bomen,
De palmen weer met kinderogen aan:
Hun blaadren die als vogelveren stromen
En in de top der stam gestoken staan.

En alles is bereid Hem te ontvangen,
En de verwachting vlamt op elk gelaat:
De kreupelen die aan hun krukken hangen,
De honden en de blinden van de straat.

Er draaft een ezeltje met rechte oren
Als aan de witte klasmuur van mijn jeugd;
Al heeft het Jezus van zijn rug verloren,
Ik zie Hem in mijn kinderlijke vreugd,
En zachtjens juicht het kind in mij verblijd:
Hosannah die de Zoon van David zijt.

Bertus Aafjes
(uit: 'Het koningsgraf', Amsterdam 1948)

Remonstranten

In januari 1610 formuleerden 44 predikanten bezwaren tegen de leer van hun Nederduitse Gereformeerde Kerk. Deze bezwaren golden de leerstellingen in de Heidelbergse Catechismus en de Nederlandse Geloofsbelijdenis over met name de vrije wil van de mens en zijn of haar voorbeschikking tot heil of verdoemenis door God, de predestinatie. Onder hen was de hofpredikant Johannes Uytenbogaert. Deze opvattingen werden in een 'verweerschrift' of 'Dit 'remonstrantie' samengevat. Dit verweerschrift is ook bekend als de vijf artikelen van de remonstranten. Een belangrijk theoloog is Jacobus Arminius (1560-1609). Hij studeerde in Genève, was predikant in Amsterdam en was van 1603 tot zijn dood in 1609 hoogleraar godgeleerdheid aan de Rijksuniversiteit van Leiden. De volgelingen van Arminius werden Arminianen genoemd, ook wel rekkelijken of remonstranten.

De opposanten van de remonstranten, contraremonstranten genoemd, vonden dat de mens geen invloed heeft op zijn of haar eeuwige bestemming. De remonstranten daarentegen stelden dat een strikte interpretatie van de leer van de predestinatie God tot auteur van de zonde zou maken. De bekende contraremonstrant was Franciscus Gomarus; de contraremonstranten werden ook wel gomaristen of preciezen genoemd.

In 1618 werd de Synode van Dordrecht gehouden. De Synode sprak zich uit voor de contraremonstranten. Op 14 januari 1619 werden, tijdens de synode, 200 rekkelijke predikantremonstranten uit hun ambt gezet en verbannen. Zeker tachtig predikanten gingen in ballingschap. In 1619 stichtte een groep van 38 remonstrantse predikanten in ballingschap, onder leiding van Uytenbogaert, het Remonstrantse Broederschap in Antwerpen: geen kerk, want de hoop was gericht op een terugkeer in de kerk.

De gevluchte remonstanten keerden na het overlijden van Maurits van Oranje in 1625 geleidelijk terug naar de republiek. Daar was de remonstrantse kerk officieel verboden, maar in de praktijk gedoogd. De remonstranten stichtten vele schuilkerken. De eerste was De Rode Hoed. In 1795 werd het kerkgenootschap officieel erkend. In de 18e en 19e eeuw trachtten zij verbindingen te leggen tussen godsdienst en de ontwikkelingen in wetenschap en moderne cultuur.

De doop in een remonstrantse gemeente, waardoor men deel wordt van de 'Kerk van Christus', is erkend door de meeste andere kerkgenootschappen. Het Avondmaal is open. Men wordt lid door in te stemmen met de Beginselverklaring. De kandidaat wordt gestimuleerd zijn of haar geloofsbelijdenis te formuleren. In 1986 waren de remonstranten het eerste kerkgenootschap waar de relatie van paren van hetzelfde geslacht kerkelijk ingezegend kon worden.

In 2004/5 heeft de Remonstrantse Broederschap uitgebreid gediscussieerd over de opstelling van een landelijke geloofsbelijdenis. Driemaal in haar geschiedenis heeft de Broederschap een landelijke geloofsbelijdenis geformuleerd. De eerste is opgesteld in 1621, een tweede in 1940 als een geloofsbelijdenis tegen de geestelijke pretenties van het nationaalsocialisme. In 2003 hebben de predikanten een voorstel geformuleerd voor een 'proeve van belijden'. Deze belijdenis is aanvaard op de Algemene Vergadering van Bestuur van de Remonstrantse Broederschap op 10 juni 2006. In de tekst wordt niet begonnen met God de Vader maar met de mens die beseft en aanvaardt 'dat het bestaan oneindig groter is dan wij kunnen bevatten'. Vervolgens wordt verwezen naar de inspiratie door de Heilige Geest; deze voert ons naar Jezus en Jezus verwijst naar God. Deze volgorde kenmerkt de remonstranten; geloof begint bij de mens. Belijdenissen worden in voorlopigheid opgesteld. Het zijn tijdelijke teksten voor verbetering vatbaar.

De Remonstrantse Broederschap heeft haar wortels in de 16e eeuw. De kerk is ontstaan uit de Nederlandse Erasmiaanse reformatie. Remonstranten staan voor een innerlijk christendom, en waarden van liefde, vrijheid en verdraagzaamheid.

Dit artikel, geschreven door Mieke Krebber, is overgenomen uit IDA in Amsterdam, maandblad voor geloof en gemeentelven van de Doopsgezinde Gemeente Amsterdam.

Ik voeg daar nog het volgende aan toe.

De Remonstranten en de Doopsgezinden hebben duidelijke geloofsbanden. Zij zijn beide geboren en getogen in schuilkerken. Beide geloofsgemeenschappen hebben sterke punten, die elkaar aanvullen. Als gevolg van de ontkerkelijking zijn de remonstranten en de doopsgezinden in één kerkgebouw hun diensten gaan vieren.

Ik hoop in een volgend artikel in te gaan op de reeds 400 jarige verkering tussen remonstranten en doopsgezinden.

Geert van Mesdag, vanmesdag@bluewin.ch

Verspreiding boekje

Het boekje 'Ora et Labora' is verkrijgbaar voor leden van de gemeente en voorleden van de gesprekskringen zowel bestaande leden als toekomstige leden na afloop van iedere kerkdienst.

Verdere inlichtingen te verkrijgen bij Geert van Mesdag, 021 801.15.84 E-mail vanmesdag@bluewin.ch

Verhuisd

In december is Eline Westerhuis naar Nederland verhuist na jarenlang verblijf in Zwitserland waar zij en haar man Wim lid waren van de NPG en ieder op zijn beurt in de kerkenraad dienst deden. In een recent verleden organiseerde Eline samen met Aat Verwey de koffie na de kerkdiensten en was dus één van de nodige handen om onze NPG over eind te houden. Wij wensen haar een goede tijd in ons vaderland toe.

Adres : De Weefstoel 9, 5581 JW Waalre, Tel.+31 (0) 6 230 655 94, westerhuiseline@yahoo.com

Overzicht activiteiten

Onlangs bracht ik een eerste bezoek aan onze NPG-gemeenteleden, de heer en mevrouw Van den Broek te Grilly(France). Daar werd een prachtig overzichtsblad van activiteiten et cetera getoond dat het werk is van de heer Van den Broek, Jan-Jaap dan wel Jean-Jacques. Aangezien er nogal wat gemeenteleden en anderen zijn die op zoek zijn naar een helder overzicht van alle activiteiten verwijs ik graag naar zijn website, te weten www.l-agenda.online

De Joden waren nooit slaven in Egypte

Ik kom terug op het OT-verhaal van Josias uit de 6^e eeuw v. Chr.

In het kort: "Moses leidde het Joodse volk uit hun Egyptische slavendom, na 40 jaar Sinai woestijn, bereikte men het beloofde land."

Zoals bekend, heeft deze gebeurtenis niet plaats gevonden. Men vindt geen bevestiging daarvan in de annalen van de grootmachten van die tijd. Bovendien, voor wie de antiek- Egyptische beschaving kent, is duidelijk dat uitbuiting van de medemens, geheel incompatibel was met de hoogstaande, humane cultuur.

De Egyptische moraal was bepaald door het zgn. Dodenboek, met zijn 42 moraal-regels, die de mens in zijn leven moet hebben gerespecteerd. Het beschrijft ook welk pad een overledene gaat afleggen, hoe hij voor het goddelijk tribunaal van Osiris komt te staan, waar 42 goddelijke rechters hem zullen verhoren.

Het tribunaal bepaalt dan of de overledene een eeuwig leven waard is. De website <https://www.youtube.com/watch?v=WceVwMdN0eE> geeft daarvan een prachtig,

kort filmpje met kopieën van papyrus-beeltenissen en gesproken teksten. Erg de moeite waard met informatie zeer to the point. (red: viagoogole search naar "Last Judgement of Hunefer")

Voor de Egyptenaar was het Dodenboek een soort recept, een leidraad, hoe hij de toegang tot het nieuwe leven na de dood kon bereiken. De geruststellende werking ervan bracht een mentale tevredenheid.

Betr. de 42 vragen, geef ik hieronder een dozijn voorbeelden van de "ontkennende beantwoording" van die vragen.

Ik heb mensen geen onrecht aangedaan - geen dieren gekweld - geen tranen veroorzaakt - niets kwaadaardigs gedaan - was niet hebzuchtig - de armen niets afhandig gemaakt - niemand leed bezorgd - niemand hongerig gelaten - niet doof voor woorden van waarheid - niet driftig - niemand afgeluisterd - niet aanmatigend geweest - niet gelogen - enz.,

De 42 regels garandeerden de waardigheid van het bestaan. Tegenwoordig doen we het met heel wat minder moraalregels. Ik hoop, mede door de website referentie, dat de ware reputatie van antiek Egypte hersteld is.

Indrukwekkend idee dat antiek-Egypte 2 à 3 millennia lang zijn culturele uitstraling uitoefende over de Middellandse Zee wereld.

Blijft een vraag over, welke beweegredenen heeft Josias gehad om Egypte zo slecht af te schilderen. Maar dat is een ander verhaal.

Boeken van 2 egyptologen:

Jan Assmann : Gerechtigheit und Unsterblichkeit im alten Egypten.

Christiane Desroches-Noblecourt : Le fabuleux héritage de l'Egypte.

Carel Slooves

De blinde vlek van Bileam

Wij zijn op weg, op pelgrimstocht, een pelgrimage van vrede en gerechtigheid. Het is het tweede jaar van onze pelgrimage. Hoe komt het dat wij zo vaak God in ons leven niet zien. Hebben wij ook een blinde vlek? Wij gaan opzoek naar onze blinde vlekken.

Ik laat het verhaal van Bileam volgen. Dit verhaal wordt in drie hoofdstukken (22 – 24) in het boek Numeri verteld. Het gaat over Grote thema's: zegen en vloek, leven en dood, macht, geld en verleiding, gehoorzaamheid aan God en weerstand tegen God. Balak, de zoon van Sippor, die in die tijd koning van Moab was, was bang voor het volk van Israël. Balak zond afgezanten naar Bileam, de zoon van Beor, die zich in Petor aan de Eufraat bevond. Ze moesten hem ontbieden met deze woorden: 'Er is een volk uit Egypte gekomen, dat overal in mijn land is neergestreden. Dat volk is voor mij te sterk. Kom daarom hierheen om het voor mij te vervloeken. Misschien kan ik het dan verslaan en het uit mijn land verjagen. Immers wie door u wordt gezegend is gezegend, en wie door u vervloekt wordt is vervloekt.' Bij Bileam gekomen, brachten ze hem Balaks woorden over. 'Blijf vannacht hier', zei hij, 'dan zal ik u daarna antwoorden wat de Heer mij zal ingeven'. De Heer zei tegen Bileam: 'Ga niet met hen mee en vervloek dat volk niet, want het is gezegend.'

De volgende morgen zei Bileam tegen Balaks gezanten: 'Keer naar uw land terug. De Heer geeft mij geen toestemming om met u mee te gaan.' De gezanten vertrokken en melden aan Balak dat Bileam geweigerd had met hen mee te komen. Opnieuw stuurde Balak gezanten naar Bileam. Daar aangekomen zeiden ze: 'Dit zegt Balak, de zoon van Sippor: 'laat niets u ervan weerhouden naar mij toe te komen. Ik zal u rijkelijk belonen en ik zal alles doen wat u zegt. Komt toch en spreek een vloek over dat volk uit.' Bileam antwoordde Balaks dienaren: 'Ook al gaf Balak me al het zilver en goud uit zijn paleis, dan nog zou ik niets maar dan ook niets kunnen doen dat ingaat tegen het bevel van de Heer, mijn God. Maar blijft ook u een nacht hier, dan kan ik horen wat de Heer mij ditmaal zal zeggen'.

's Nachts verscheen God aan Bileam en zei: 'Als die mannen gekomen zijn om je te ontbieden, ga dan maar met hen mee. Maar je mag alleen doen wat ik je opdraag.' Dus ging Bileam met zijn ezelin op weg naar Balak. Maar nauwelijks was hij vertrokken of God ontstak in woede, en een engel van de Heer ging op de weg staan om Bileam tegen te houden. De ezelin zag de engel van de Heer op de weg staan, met een getrokken zwaard in de hand, en ze ging opzij van de weg af het veld in. Bileam sloeg de ezelin om haar weer naar de weg te drijven. Hierop ging de engel van de Heer op een smalle weg tussen de wijngaarden staan. Aan weerszijden was een muur. Toen de ezelin de engel van de Heer zag, drukte ze zich tegen de muur, zodat Bileams voet bekneld raakte. Weer sloeg hij haar.

De engel van de Heer ging opnieuw een stuk verderop staan, in een nauwe doorgang, waar geen ruimte was om naar links of rechts uit te wijken. Toen de ezelin de engel van de Heer zag ging ze liggen, met Bileam nog op haar rug. Bileam werd woedend en sloeg de ezelin met een stok. Toen liet de Heer de ezelin spreken. Ze vroeg Bileam: 'Wat heb ik u misdaan, dat u me nu al drie keer geslagen hebt?' 'Je drijft de spot met me,' zei Bileam. 'Als ik een zwaard bij me had, dan had ik je allang gedood.' De ezelin vroeg Bileam: 'Ben ik niet de ezelin waarop u al uw hele leven rijdt? Heb ik mij soms ooit eerder zo gedragen?' 'Nee, antwoordde hij.

Toen opende de Heer Bileam de ogen, zodat hij de engel van de Heer op de weg zag staan, met het getrokken zwaard in de hand. De Heer had Bileam van zijn blinde vlek verlost. Onduidelijk in het verhaal is dat de Heer Bileam aanvankelijk toestond met de mannen van Balak mee te gaan. Toen Bileam onderweg was trachtte een engel hem tegen te houden. Toen Bileam zijn blinde vlek kwijt was en zei dat hij naar huis terug wilde keren zei de engel dat hij toch met de mannen van Balak mee moest gaan mits hij deed wat de Heer hem opdroeg en hij zeggen zal wat de Heer hem in de mond zou leggen. Hij knielde en boog diep voorover. De engel van de Heer vroeg hem: 'Waarom heb je je ezelin nu al drie keer geslagen? Ik ben hier gekomen om je tegen te houden, want deze reis is tegen mijn wil ondernomen, deze weg voert naar de afgrond. Driemaal zag je ezelin mij, en driemaal is ze voor me opzij gegaan. Had ze dat niet gedaan, dan had ik jou gedood maar haar in leven gelaten.' Bileam zei tegen de engel van de Heer: 'Ik heb gezondigd, want ik wist niet dat u mij de weg versperde. Maar als wat ik doe slecht is in uw ogen ga ik terug naar huis.' De engel van de Heer zei tegen Bileam: 'Ga maar met die mannen mee. Maar je mag alleen zeggen wat ik je opdraag.'

Onduidelijk in het verhaal is dat de Heer Bileam toestond met de mannen van Balak mee te gaan. Toen Bileam onderweg was trachtte een engel hem tegen te houden. Toen Bileam zei dat hij naar huis wilde terug keren zei de engel dat hij toch met de mannen mee moest gaan mits hij zou doen wat de Heer hem opgedragen had en dat hij zeggen zou wat de Heer hem in de mond gelegd had. Toen Balak hoorde dat

Bileam eraan kwam, ging hij hem tegemoet. 'Ik had u toch dringend ontboden?' Zei Balak tegen Bileam. 'Waarom bent u net eerder gekomen? Dacht u soms dat ik niet in staat zou zijn om u te belonen?' 'Ik ben er toch?' antwoordde Bileam hem. Maar of ik iets zal kunnen zeggen? Alleen wat God mij in de mond legt kan ik zeggen.' Bileam ging met Balak naar Kirjat-Chusot. Balak offerde runderen, geiten en schapen. De volgende morgen nam Balak Bileam mee naar Bamont-Baäl, een hooggelegen plaats, vanwaar hij een klein deel van de Israëlieten kon zien. Bileam droeg Balak op om daar zeven altaren te bouwen, en zeven stieren en zeven rammern gereed te maken voor een offer. Samen met Bileam offerde hij op elk altaar een stier en een ram. Bileam ging een kale heuvel op terwijl Balak bij de brandoffers bleef wachten. God kwam bij hem en droeg hem op naar Balak terug te gaan en legde hem in de mond wat hij zeggen moest. Bij Balak terug gekomen hief Bileam een orakelspreuk aan. Daarop zei Balak tegen Bileam: 'Wat hebt u nu gedaan! Ik heb u hierheen laten halen om mijn vijanden te vervloeken en nu zegent u ze.' Bileam antwoordde: 'Ik zeg niets anders dan wat de Heer mij in de mond legt.' Komt u mee naar een andere plaats vanwaar u hen kunt zien,' zei Balak. 'niet het hele volk, maar wel een deel ervan. Spreek vanaf daar voor mij een vloek over hen uit. En hij nam hem mee naar de top van de Pisga, in de Sofimvlakte, hij bouwde zeven altaren en offerde op elk ervan een stier en een ram. Balak bleef wachten bij de brandoffers. De Heer kwam bij Bileam en droeg hemop naar Balak terug te gaan en legde hem in de mond wat hij moest zeggen.

Teruggekomen bijBalak hief Bileam een orakelspreuk aan. Daarop zei Balak tegen Bileam: 'Als u dan blijft weigeren hen te vervloeken, zegent hen dan tenminste niet.' Bileam antwoordde hem: Ik heb u toch gezegd dat ik alleen doe wat de Heer mij opdraagt?' Daarop zei Balak: 'Kom met mij mee, ik zal u ergens anders naar toe brengen. Misschien dat het in Gods ogen goed is als u vanaf daar voor mij een vloek over hen uitspreekt.' En hij nam hem mee naar de top van de Peor; van daar kijkt men uit over de Jesimon. Wederom kreeg Balak de opdracht om zeven altaren te bouwen en zeven stieren en zeven rammern gereed te maken. Bileam begreep dat het in de ogen van de Heer goed was als hij Israël zou zegenen. Hij keerde zijn gezicht naar de woestijn en liet zijn blik rondgaan. Hij zag Israël daar gelegerd, stam bij stam. Toen werd hij door de geest van God gegrepen. Hij hief een orakelspreuk aan. Daarop werd Balak woedend op Bileam. Hij zei: 'Ik heb u laten roepen om een vloek over mijn vijanden uit te spreken, maar u hebt hen nu al drie keer gezegend. Verdwij, ga terug naar waar u vandaan komt. Ik had beloofd dat ik u rijkelijk zou belonen, maar u loopt die beloning mis, - door toedoen van de Heer.' Bileam antwoordde: 'Ik heb al tegen uw gezanten gezegd :'Ook al gaf Balak me al het zilver en goud uit zijnpaleis, dan nog zou ik niets kunnen doen dat ook maar enigzins ingaat tegen het bevel van de Heer. Uit mezelf kan ik niets ondernemen; alleen wat de Heer zegt, zal ik zeggen. Goed, ik ga terug naar mijn eigen land. Maar eerst zal ik u laten weten wat dit volk uw volk zal aandoen.' Daarop hief hij deze orakelspreuk aan:

'Zo spreekt Bileam, de zoon van Beor,
zo spreek de man wiens oog geopend is,
zo spreekt hij die Gods woorden hoort,
die weet wat de Allerhoogste weet
en ziet wat de Ontzagwekkende toont,
in vervoering, met ontsloten ogen:
wat ik zie is niet in het heden,

wat ik waarneem is niet nabij.
Een ster komt op uit Jacob,
een scepter uit Israël.
Hij verbrijzelt Moab de slapen,
de kinderen van Set slaat hij neer.
Het land van zijn vijand verovert hij,
het land van Edom en Seir.
Israël wordt machtig en sterk,
uit Jacob staat een heerser op.
Wie ontkomt uit de stad brengt hij om.'
toen zag Bileam Amalek en hief hij deze orakelspreuk aan:
'Amalek, vooraanstaand onder de volken,
zal ten slotte volledig te gronde gaan.'
Toen zag hij de Kenieten en hief hij deze orakelspreuk aan:
'Vast staat uw woning, Kaïn,
op een rots is uw nest gebouwd.
Toch zult u worden weggevaagd.
Weldra voert Assur u weg.'
Ook hief hij deze orakelspreuk aan:
'Wee! Wie blijft in leven als God dit alles uitvoert?
Van de kust der Kittiers komen schepen.
Assur en Eber onderdrukken zij,
maar ooit gaan ook zij te gronde.'

Hierna keerde Bileam naar zijn woonplaats terug, en ook Balak ging naar huis.

Geert van Mesdag
E-mail vanmesdag@bluewin.ch

Zingen

Het is al weer een aantal jaren terug dat ik regelmatig in de eredienst een lied ter gehore bracht. Dat was dan in overleg met Lia die mijn muzikale bijdragen op prijs stelde. Voor mij was het steeds weer een grote uitdaging. Als kind heb ik geen muziek leren lezen en muziek moest 'ontcijferd' worden en met hulp van de zanglerares worden ingestudeerd voordat ik Saya kon vragen mij op het orgel te begeleiden.

Na een jarenlange pauze en naar aanleiding van mijn pensionering ben ik in 2015 lid geworden van het koor Laudate Deum in Lausanne.

Dat klinkt eenvoudig als je een leuke stem hebt, maar het was geen gemakkelijk begin. In plaats van een eenstemmig lied dat een paar minuten duurt, werd ik nu geconfronteerd met muziek die gauw een uur duurt. En dan heb je die 'verwarring' van meerstemmige koorzang. Weg is die vrijheid van solozang, nu is het opletten om precies te doen wat de dirigent van je vraagt.

Dus dit is weer een heel nieuw soort uitdaging die meer-eisend is dan ik aanvankelijk verwachtte.

De keuze van het koor had te maken met het feit dat ik er verschillende mensen ken die ik erg waardeer, in het bijzonder Brigit Vos zingt erin mee en haar aanmoediging om mee te doen heeft zeker een rol gespeeld. Nu, anderhalf jaar

later, mag ik zeggen dat het een koor is waar je veel kunt leren en waar ik mijn plaatsje aan het vinden ben. Zowel op het gebied van muziek als op het gebied van sociale ervaringen, soms lijkt het één grote familie van 50 dames en 30 heren - zie www.laudatedeum.ch.

Acht december 2016 hebben we voor een volle cathedraal in Lausanne gezongen, maar de Victoria hall in Genève was de avond erna niet druk bezet. Zo kwam het dat ik Aat en Henk Verweij vrijkaarten kon aanbieden en ze hebben van het concert genoten zoals ze me na afloop schreven in eigen woorden : *Het koor en de solisten zongen fantastisch, en het orkest speelde prachtig. Ook het samenspel was heel mooi.*

Nu zijn we hard bezig het volgende concert tot in de puntjes in te studeren. Uitvoeringen op donderdag 23 maart in de Victoria Hall in Genève en op vrijdag 24 maart in de Cathedraal in Lausanne. Op het programma staan van Mendelssohn de Psalm 114 en Christus (onafgemaakt oratorium) en van Giuseppe Verdi, Quattro pezzi sacri, waaronder het Stabat Mater en Te Deum. Natuurlijk van harte aanbevolen om van deze muziek in de paastijd te komen genieten (kaarten via www.monbillet.ch of aan de zaal).

Koos van der Maas

Aangenaam...

Mijn naam is Daniël Bakker. Ik ben 15 jaar oud. Ik woon in Zwitserland sinds mijn derde. Ik zit in het 2e jaar van het „Gymnase“ in Lausanne, in de richting math-physisque, en daarna wil ik naar de universiteit. Ik vind het leuk om naar Nederland te gaan, wij proberen minstens 1 keer per jaar te gaan. Ik vind het ook leuk om naar Spanje te gaan, want mijn ma is spaans en zo kan ik bij mijn oma logeren. Sinds 4 jaar speel ik tennis en ook gitaar. Ik vind het leuk om af en toe naar de Nederlandse Kerk te gaan, omdat het een manier is om in contact te blijven met de cultuur van mijn geboorte land. Ik zou graag willen dat de Nederlandse Kerk blijft bestaan, en daarom moeten we een manier zien te vinden om jonge mensen naar de kerk te krijgen. De weken dat er geen Nederlandse kerk is ga ik soms naar de katholieke kerk in Echallens, vooral dit jaar dat mijn kleine broertje zijn communie gaat doen. Ik heb 2 broertjes, Samuel, die is 14 jaar oud, en Johan die is 9. Zwitserland is een goed land om te wonen: het is heel veilig, de school is goed en mensen zijn heel vriendelijk en behulpzaam. Ik ben sinds november een Zwitser, dus nu heb ik 3 nationaliteiten.

Reactie op artikel Rick Nibbering (Kontakt februari 2017)

Beste Rick Nibbering !

Mijn naam is Meta (Kuipers-Mulder). Ja, ik laat graag merken dat ik Christen wil zijn, en dat bevestigen wil door overtuigend over te komen in doen en laten. Dan merk ik wel vaker, nu, hoe de reactie bevreemding opwekt, of een goed deel van mensen in West-Europa en mijn omgeving, de tradities en de geschiedenis van het

Christendom niet goed meer kennen. Ik zou herkent willen worden als een Christen, als dat nog mogelijk is, nu.

In mijn tijd van werkzaamheid (ben al jaren gepensioneerd en op hoge leeftijd) heeft in het verleden vooral de opvoeding in een gelovig Ned. Hervormd gezin mij gewezen op het bestaan van God, en het verduidelijkt door het Evangelie en de O.T. verhalen. Met als gevolg dat de deugdzame waarden van eerlijkheid, medelijden, troost, gehoorzaamheid, begrijpelijker werden met Christus als voorbeeld. Dit is mij bijgebleven als iets 'logisch' om gelukkig te zijn, ook als harnas bij tegenspoed. Heel positief vond ik het later horen en lezen van de bron en de tradities van christelijk geloven. Dit vooral mij doorgegeven door heldere en duidelijk fascinerende sprekers en leermeesters, kenners van de Christelijke tradities, profeten, heiligen, zo vatbaar en onthoudbaar.

In't kort geef ik U een kijkje in mijn ervaringen zoals ik al eerder schreef, mijn vader als persoonlijkheid, arts begaan met zieke mensen (leprozen etc.), beantwoordde mijn vragen met geduld, geloof en kennis, maakte mijn geloven in God en Christus mogelijk, als een gave.

Door mijn werk in het buitenland (Stockholm, Parijs en Rome) en het zien en horen van het RK geloof van vrienden en leermeesters, koos ik bewust voor de Latijns RK kerk, en verkreeg een diepgang in mijn denken en geloven op mijn weg vandaag en verder...

Ik heb geloofsgenoten op vele plekken, ook in de NPG in de Mystiek Bijbel kring bij mijn beste vrienden Eef en Barbara Vogelesang onder leiding van Ds F. Bouwen - en ik voel mij er thuis !

Ik kan niet zonder het gebed en een blik gericht op de beloftes

Diaconale collecte Maart: MaMiSa (Curaçao)

Ook dit jaar collecteren wij weer voor de stichting MaMiSa (Curaçao) die een tehuis onderhoudt voor ongehuwde moeders en hun kinderen. De NPG heeft al verschillende malen gecollecteerd voor het werk van de Nederlandse arts Marion Van den Burg – van den Aardweg, en in Kontakt van Juni 2016 hebben wij een uitgebreid jaarverslag gepubliceerd waarvan hierbij een samenvatting.

In het programma zijn de vaste onderdelen "teduki", Nederlands via drama, Papiamentu, manicure/pedicure, de kappersopleiding en vooral sociale vaardigheden standaard gebleven. Bij tijd en wijle worden er workshops gegeven, o.a. door FMA (verslavingszorg). Met de "teduki" lessen zijn op bestelling een aantal tafelkleden gemaakt, waarbij er niet alleen aandacht is voor het netjes werken, maar tevens gericht op het samenwerken, want een tafelkleed maak je met 2 à 3 moeders. Er wordt veel aandacht besteed aan het planten van groenten en kruiden. Ook hebben er huisbezoeken plaats, wat zeer nuttig en informatief blijkt. De middagen staan in het teken van het hechten van moeders met hun kinderen en de steun in de opvoeding, er wordt veel aandacht besteed aan het samen spelletjes doen als ook huishoudelijke taken.

Op cultureel niveau wordt er ook van alles georganiseerd: lezen in Papiamentstalige en Nederlandse boeken, muzikale vorming en dans/gymnastiekles. De moeders en kinderen gaan hier met veel plezier naar toe.

Wij bevelen ook deze collecte van harte bij u aan!

Frances Sandberg

VERLANGEN EN LEVENSDROOM

Wanneer wij spreken, spreken wij altijd over ons verlangen. Dikwijls noemen wij het woord niet, maar in alles wat we zeggen, spreekt het verlangen zich uit.

Ooit sprak ik met een oude man op een klein terras in de zon. Vóór ons speelden kinderen in het gras; wat verder stonden oude bomen; van nog verder het geluid van verkeer. Ik vroeg hem:

'Hoe was je leven nu? Je bent oud. De dingen zijn voorbij'.

Hij: 'Het is goed zo'.

Ik : 'Zou je het anders doen als je het nog eens mocht?'

Hij: 'Nee, ik zou het niet anders doen. Ik zou het nog eens zó doen. Niet anders'.

Ik : 'Heb je dan geen verlangen meer?'

Hij: Geen verlangen? Dat is iets heel anders. Weet je, niet alles is vervuld natuurlijk'.

Ik zweeg. Hij ook. Maar ik dacht: ook de vervulde ouderdom heeft nog een verlangen; hij is niet geheel en al vervuld. Ook de ouderdom heeft nog een droom.

Verlangen en levensdroom zijn twee kanten van de zelfde zaak. Het verlangen is de voortdurende, dikwijls niet eens opgemerkte bestaanservaring dat wij niet af zijn en dat wij meer kunnen worden. De droom is al een meer bewuste vorm waarin dit verlangen zich kleedt. Hij verschijnt op alle belangrijke terreinen van het leven: dat van de liefde, van het werk, van het contact met mensen, van de ontspanning.

Beide, verlangen en droom, zeggen ons onafgebroken dat ons leven niet tevergeefs mag zijn. Het vraagt om volheid, vervulling, kracht en toekomst. Misschien is het een illusie. Deze gedachte kan ons in een flits overvallen. Dan scheurt de hemel. Of twijfel nestelt zich diep in ons gevoel, in ons denken, in onze houding. Die twijfel zegt dan: 'Eigenlijk gaat leven nergens om; soms is het wel een aardig stuk, maar eigenlijk heeft het geen afloop'. Maar ook in die twijfel en teleurstelling laten zich dan nóg ons verlangen en onze droom zien: gekortwiekt en aan scherven.

Het is niet zo dat verlangen en droom ons altijd voor ogen staan. Ze gaan veel dieper en zijn veel wijder dan onze duidelijke levensplannen. Tegelijkertijd zijn ze

ook geen louter fantasie. Ze gaan echt over onszelf: zoals we nu streven en hopen, verdriet hebben en verwachting, missen en naar iets uitzien. Onze concrete levensplannen liggen altijd tussen droom en werkelijkheid in. Verlangen en droom willen altijd meer en verder. De werkelijkheid zet ons altijd grenzen. 'Wij zijn van eender stof als dromen zijn', laat William Shakespeare de tovenaer Prospero zeggen wanneer deze op een beslissend moment van zijn leven afstand doet van de dromen die hij op een magische manier tot nu toe kon verwerkelijken. Maar nog heeft Prospero dit niet gezegd of hij spreekt het verlangen uit naar de gunst van zijn vrienden; om niet eenzaam en alleen verder te hoeven leven. Droom en verlangen omspannen ons hele leven. Ze zijn als vogels, voortdurend op weg naar een nieuwe horizon.

Uit "De weg van het verlangen" Herman Andriessen, 1992 Gooi en Sticht - Baarn

Ingezonden door Koos van der Maas

GIJ BADT OP ENEN BERG

Gij badt op enen berg alleen,
en... Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:

de wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga
of sta
of ooit mijn ogen sla;

en arm als ik en is er geen;
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!

o Leert mij, armen dwaas, hoe dat ik bidden moet!

Guido Gezelle , ongeveer 1859

BIJBELLEESROOSTER MAART 2017

<https://www.bijbelgenootschap.nl/wp-content/uploads/2015/12/Bijbelrooster-2016-LR.pdf>

1 maart	Johannes 7:1-13	Geen ster-allures	17 maart	Exodus 12:43-51	Feestregels
2 maart	Johannes 7:14-24	Hoog opgeleid	18 maart	Lucas 19:11-28	Werk met wat je krijgt
3 maart	Johannes 7:25-36	Ongrijpbaar	19 maart	Lucas 19:29-48	Intocht en uittocht
4 maart	Johannes 7:37-53	Uitnodiging	20 maart	Hebreeën 10:1-10	Slechts een schaduw
5 maart	Psalm 103	Oneindige liefde	21 maart	Hebreeën 10:11-18	Gods rechterhand
6 maart	Johannes 8:1-11	Zandschrift	22 maart	Hebreeën 10:19-39	Houd elkaar vast
7 maart	Johannes 8:12-20	Getuigenis	23 maart	Lucas 22:1-13	Voorbereidingen
8 maart	Johannes 8:21-36	Bevrijdende waarheid	24 maart	Lucas 22:14-65	Tafel-gesprekken en wapengekletter
9 maart	Johannes 8:37-47	Wie is je vader?	25 maart	Lucas 22:66-23:56	Genade door onrecht
10 maart	Johannes 8:48-59	wie heeft Abraham gezien?	26 maart	Psalm 27	Licht
11 maart	Hebreeën 8:1-13	Bemiddelaar	27 maart	Lucas 24:1-12	Het graf is leeg!
12 maart	Hebreeën 9:1-14	Oud en nieuw	28 maart	Handelingen 9:32-43	Opwekking
13 maart	Hebreeën 9:15-28	Reiniging	29 maart	Handelingen 10:1-23a	Voorbereiding
14 maart	Exodus 12:1-13	Voorbijgaan	30 maart	Handelingen 10:23b-48	Tweede Pinksterdag
15 maart	Exodus 12:14-28	Bloedspoor	31 maart	Handelingen 11:1-18	Inzicht en uitleg
16 maart	Exodus 12:29-42	Het land uit!			